

PARLAMENT DE L'ARQUEBISBE DE TARRAGONA EN LA CONSAGRACIÓ I PRESA DE POSSESSIÓ DE MONS. FRANCESC PARDO COM A BISBE DE GIRONA

(Salutacions)

Em dirigeixo a tu, Mons. Francesc Pardo, en el dia —tan important per a aquesta diòcesi i per a la teva vida— en el qual, per la paraula profètica i per la imposició de les mans, rebràs el do de l'ordenació episcopal i prendràs possessió d'aquesta important i estimada seu de Girona. Véns a una diòcesi en la qual, amb la important tasca pastoral que ha fet Mons. Carles Soler Perdigo —al qual he de fer un agraïment ben sincer—, estic segur que t'hi trobaràs molt bé.

Amb molt de goig, doncs, et dono la més afectuosa benvinguda en nom propi i de tots els germans bisbes de les diòcesis sufragànies de la província eclesiàstica Tarraconense, i també de les altres diòcesis amb seu a Catalunya que componen l'anomenada Conferència Episcopal Tarraconense.

Tu, Mons. Francesc, vas ser un membre important del nostre concili provincial Tarraconense de 1995, i, com a tal, saps molt bé que aquest agermanament de les nostres diòcesis ens ha permès de fer durant molts anys un treball de conjunt molt profitós per a tots, per a cada una de les nostres diòcesis, per a la comunió eclesial i per a la unitat pastoral que necessita l'evangelització de la gent al nostre país, i per al servei de Déu i dels germans.

Aquest treball de conjunt de les nostres diòcesis germanes no ens tanca; ben al contrari, ens obre encara més a tota l'Església catòlica, *estesa d'orient a occident*, com va proclamar sant Fructuós, bisbe de Tàrraco, abans de ser cremat viu a l'amfiteatre, aviat farà 1.750 anys, una catolicitat que hem de servir com a membres del Col·legi Episcopal en estreta comunió amb el seu cap, ara l'estimat papa Benet XVI.

Ens sentim, ens aquests moments precisament, en estreta comunió amb el Sant Pare, ara reunit a Roma amb representants de tot l'episcopat entorn del ministeri de la paraula de Déu, al qual, per la plenitud de la consagració que rebràs, has estat cridat a participar en un grau més alt de responsabilitat. Ens sentim també units a una llarga tradició apostòlica, mil·lenària, que té la seva arrel a casa nostra en la més que probable predicació directa de sant Pau. Adona't, a més, que la teva elecció arriba en moments en què es fa sentir una particular fam del veritable sacerdoti.

Tu et sents identificat amb les resolucions del nostre Concili, que va assenyalar quines són «les grans accions pastorals», sempre, però especialment avui, urgents: «El servei de la Paraula, el servei de l'eucaristia i dels sacraments i el servei de la caritat són, tots tres, constitutius i interdependents. No podem» —deia el Concili— «reduir la pastoral a un problema de simple organització i coordinació, sinó que s'ha de reconèixer el llegat de Crist a la seva Església per tal que sigui vida abundant per als seus membres» (CPT, R. 119).

Aprofundir en aquest llegat, per tal que arribi a tots els fidels, no només de Girona, sinó també de les diòcesis germanes i d'arreu, és un element

essencial del sacerdoci que estàs cridat a exercir amb l'ajut dels preveres, diaques, membres de vida consagrada i tot el poble cristià, que és un poble sacerdotal. Espero que tot això marcarà les línies del teu treball pastoral que, sens dubte, serà molt profitós amb la teva llarga experiència en camps tan diversos de la pastoral, com els parroquials, els diocesans i els interdiocesans; però, sobretot, amb l'ajuda de Déu, que ens estima i que vol la salvació de tots, i amb la de la seva Mare. Així sigui.

Girona, 19 d'octubre de 2008

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat